Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením.
Je provésti náleží ministru spravedlnosti a sociální péče.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.

Klofáč v. r.
Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.
Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Zákon ze dne 17. prosince 1919, čís. 20, o vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných nebo veřejných budov.

(Vyhlášen v částce IV. Sb. z. a n. dne 14. ledna 1920.)

§ 1.

Pozemky dosud nezastavěné nebo zastavěné, avšak k účelům obývacím nezužitkované mohou po dobu nynější nouze o byty býti vyvlastněny pro stavbu obytných domů nebo pro stavbu budov, určených pro veřejnou potřebu, a pro komunikace k tomu nutné, zamýšlí-li stavbu stát, okres, obec nebo stavební sdružení, uznané ministerstvem sociální péče za obecně prospěšné.

Za stejných podmínek vyvlastniti lze také pozemky, na nichž jsou obytné domy nebo jiné stavby, kterýchž příslušný úřad zakázal užívati nebo jež nařídil zbourati.

Vyvlastnění nepostihuje práv, spojených s pozemkem nebo jiným předmětem, o jejichž vyvlastnění jde, pokud práva ta tvoří samostatný hospodářský předmět. Práva tato mohou býti spojena s některým knihovním tělesem nebo mohou pro ně býti zřízeny zvláštní knihovní vkladby.

§ 2.

Vyvlastniti nelze vzrostlých sadů, dále nemovitostí, o kterých vlastník prokáže, že jich nevyhnutelně potřebuje pro svou vlastní živnost, hospodářství, dům nebo domácnost, nebo že jich použije sám k účelům v § 1 naznačeným, započna se stavbou nejdéle do půl roku a dokonče ji v přiměřené lhůtě, kterou určí úřad k vyvlastnění příslušný.

Rovněž nelze vyvlastniti budov a jiných předmětů historické neb umělecké ceny, pro jejichž zachování vysloví se památkový úřad.

§ 3.

Vyvlastňovací řízení provede okresní politická správa, na Slovensku slúžnovský úřad, v jejichž správním obvodu jest vyvlastňovaný předmět, na návrh státní správy, okresu, obce neb obecně prospěšného stavebního sdružení.

V návrhu budiž přesně označen předmět vyvlastnění a účel zamýšlené stavby a budiž připojen její nástin.

Úřad požádá knihovního soudu, aby poznamenal v knihách zahájení vyvlastňovacího řízení.

Tato poznámka jest účinna proti každému, kdo později dobude knihovního zápisu k vyvlastňované nemovitosti.

§ 4.

Řízením se zjistí především, jsou-li tu podmínky § 1 a 2.

K tomu konci úřad vykoná na místě šetření, k němuž budtež pozváni všichni zájemníci. Nedohodnou-li se strany, vydá úřad vyvlastňo-

vací nález, vyslechna znalce místních poměrů znalé. V něm určí zároveň podle výsledku provedeného řízení náhradu za vyvlastňovaný předmět; nemůže-li o ní ihned rozhodnouti, rozhodne jen o vyvlastnění, určí výši prozatímní jistoty (§ 6) a vykoná další šetření o náhradě zvlášť.

V nálezu budiž označena stavba, k jejímuž provedení byl vydán vyvlastňovací nález, a určena přiměřená lhůta, do které vyvlastňovatel musí započíti se stavbou, pro kterou si pozemek vyvlastňuje.

Z nálezu lze se odvolati do 14 dnů od doručení k politické zemské správě, na Slovensku k županu; odvolání jest podati u úřadu, který vynesl nález. Další opravný prostředek jest vyloučen.

§ 5.

Vlastníku vyvlastněného pozemku přísluší přiměřená náhrada, která nesmí býti větší než obecná hodnota pozemku. Při určení náhrady budiž přihlíženo k dosavadnímu způsobu užívání pozemku. K té okolnosti, že pozemek stal se pozemkem stavebním po té, kdy ho vlastník nabyl, nebo že ho lze užíti ke stavbě, možno přihlížeti jen potud, pokud vlastník pozemku učinil naň za tím účelem zvláštní náklad.

Při určení náhrady nebuď hleděno k těm poměrům, o nichž je patrno, že byly způsobeny v úmyslu, aby jich bylo použito jako důvodu žádosti za zvýšení náhrady. Taktéž nebuď hleděno k ceně mimořádné (§ 305 obč. zák.) a k hodnotě, které nabude snad vyvlastněný předmět provedením zamýšleného podniku.

Při určení náhrady budiž dbáno změny v hodnotě pozemku, který zůstal nevyvlastněn.

Náhradu lze dáti také v pozemcích stejné hodnoty.

Náklady vyvlastňovacího řízení nese vyvlastňovatel.

§ 6.

Nevykáže-li vlastník, že oprávnění z knihovních závad souhlasí, aby jemu náhrada byla přímo vyplacena, složí ji vyvlastňovatel u knihovního soudu. Soud rozvrhne složenou náhradu v nesporném řízení podle zásad exekučního řádu. Průkaz, uvedený v prvé větě tohoto paragrafu, jest podati listinou, na níž podpis oprávněného je soudně neb notářsky ověřen.

Jakmile vyvlastňovací nález nabude právní moci a náhrada bude zaplacena neb u knihovního soudu náhrada nebo prozatímní jistota (§ 4) složena, odevzdá úřad vyvlastňovaný pozemek v držení vyvlastňovateli.

§ 7.

Právo vlastnické k vyvlastněnému pozemku, který získaly vyvlastněním okres, obec nebo stavební sdružení, lze zciziti jen se svolením ministerstva sociální péče, a vyvlastnitel je povinen provésti dílo, k jehož zřízení byl vydán vyvlastňovací nález. Ministerstvo sociální péče může svému svolení připojiti vhodné podmínky. Do knih veřejných vložiti jest k návrhu vyvlastnitelovu právo získané vyvlastněním a zároveň s tímto základem poznamenati jest z úřední povinnosti omezení práva vyvlastnitelova a povinnost, vyslovenou v prvé větě tohoto paragrafu.

§ 8.

Nebude-li ve lhůtě § 4 stanovené započato se stavbou, pro niž vyvlastnění se stalo, může býti vyvlastňovací nález na žádost vyvlastňovaného zrušen úřadem, který vydal nález. V tom případě zůstává vyvlastněnému vyhrazeno uplatniti náhradu škody pořadem práva.

Ze závažných důvodů může úřad, který vydal vyvlastňovací nález, původní lhůtu přiměřeně prodloužiti.

§ 9.

Vyvlastnění pozbude účinku, jestliže vlastník vyvlastňovaného pozemku do doby, než vyvlastňovací nález nabude právní moci, předloží náležitý projekt zastavění vyvlastňovaného objektu obytným stavením, se stavbou nejdéle do půl roku započne a ji též dokončí v přiměřené lhůtě, kterou ustanoví vyvlastňovací úřad. Lhůta může býti ze závažných důvodů prodloužena.

Neprovede-li vlastník vyvlastněného pozemku díla uvedeného v 1. odstavci do doby, jemu určené, může býti vyvlastnění uplatněno podle původního nálezu.

§ 10.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí dnem 31. prosince 1924.

§ 11.

Tento zákon provésti ukládá se ministru vnitra, sociální péče, veřejných prací a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.
Svehla v. r.

Hampl v. r.
Dr. Veselý v. r.

⊙ ⊙ ⊙

Odbor III.

Ochrana dělnická.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, čís. 350, o omezení výpovědi některých služebních poměrů.

(Vyhlášeno v částce LXXIV. Sb. z. a n. dne 30. června 1919.)

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. se nařizuje:

Čl. I.

Působnost nařízení ze dne 28. února 1919, čís. 108 Sb. z. a n., se prodlužuje do 31. prosince 1919.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1919.

Provésti je náleží ministru spravedlnosti.

Dr. Stránský v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.
Dr. Zahradník v. r.
Dr. Soukup v. r.
Dr. Hruban v. r.
Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.
Dr. Winter v. r.
Staněk v. r.
Prášek v. r.
Stříbrný v. r.

Dr. Vrbenský v. r.